

Regelrådet är ett särskilt beslutsorgan inom Tillväxtverket vars ledamöter utses av regeringen. Regelrådet ansvarar för sina egna beslut. Regelrådets uppgifter är att granska och yttra sig över kvaliteten på konsekvensutredningar till författningsförslag som kan få effekter av betydelse för företag.

Infrastrukturdepartementet

Yttrande över Energimarknadsinspektionens rapport med förslag för genomförande av EU-lagstiftning på elmarknadsområdet samt för genomförande av vissa delar av det omarbetade förnybartdirektivet (Ei R2020:02)

Regelrådets ställningstagande

Regelrådet finner att konsekvensutredningen uppfyller kraven i 6 och 7 §§ förordningen (2007:1244) om konsekvensutredning vid regelgivning.

Innehållet i förslaget

Förslagen genomför och kompletterar direktiv (EU) 2019/944 om gemensamma regler för den inre marknaden för el (elmarknadsdirektivet), förordning (EU) 2019/943 om den inre marknaden för el (elmarknadsförordningen), förordning (EU) 2019/942 om inrättande av Europeiska unionens byrå för samarbete mellan energitillsynsmyndigheter (byråförordningen), förordning (EU) 2019/941 om riskberedskap inom elsektorn (riskberedskapsförordningen) samt vissa artiklar i direktiv (EU) 2018/2001 om främjande av användningen av energi från förnybara energikällor (förnybartdirektivet). Förslagen innebär ändringar i 14 lagar och förordningar samt en ny lag om energigemenskaper.

Bland de många förslagen kan nämnas skärpta regler för information, både generellt och i samband med avtal och fakturering. Elleverantörer och nätföretag ska bland annat erbjuda elanvändare faktura i elektronisk form och det införs en ny bestämmelse om att, om avtalet föreskriver en framtida ändring av produkten eller priset eller en rabatt, ska elanvändaren alltid underrättas om detta i en faktura från leverantören. Kravet på kvartalsvis debitering utökas. Många av de bestämmelser som tidigare gällde endast konsumenter ska nu omfatta samtliga kunder och i vissa fall små företag. Elpriskollen ska omfatta erbjudanden för alla elanvändare med en förväntad årsförbrukning under 100 000 kWh. Nya aktörer på marknaden är s.k. aggregatorer, som kombinerar kundlaster eller producerad el för försäljning eller inköp på elmarknaden, medborgarenergigemenskaper, som kan bedriva verksamhet som vilken aktör som helst förutom att äga och driva nät, men som ska ha som främsta syfte att ge sina medlemmar miljömässiga, ekonomiska eller sociala samhällsfördelar, samt gemenskaper för förnybar energi, som ska bedriva verksamhet med förnybar energi i alla former och vars medlemmar ska finnas i närheten av denna verksamhet. Det införs ökade möjligheter och förbättrade villkor för kunder som vill verka som prosumenter, dvs. har egen produktion av förnybar energi som kan förbrukas av kunden själv eller matas in till nätet. Begreppen nätföretag och transmissionsnätsföretag tas bort och ersätts med begreppen systemansvarig för distributionssystem och systemansvarig för överföringssystem för att bättre överensstämja med terminologin i EU-lagstiftningen. Samarbetet mellan systemansvariga för distributionssystem respektive överföringssystem ska förbättras. Upphandling av stödtjänster regleras och standardiseras. Systemansvariga tillåts inte längre äga och driva laddningspunkter för elfordon eller energilager, med vissa undantag. Systemansvarigas möjlighet att bedriva annan verksamhet än

nätverksamhet begränsas. Samtliga systemansvariga för distributionssystem ska offentliggöra och lämna in nätutvecklingsplaner till Energimarknadsinspektionen. Energimarknadsinspektionen får utökade bemyndiganden och uppgifter.

Skälen för Regelrådets ställningstagande

Bakgrund och syfte med förslaget

Förslagsställaren anger att det inom EU sedan länge pågår ett samarbete med att skapa en energiunion. Energiunionen handlar om att skapa en väl fungerande inre marknad för el och gas inom EU. Målet är att bättre ta tillvara gemensamma energitillgångar, öka leveranssäkerheten, stärka EU:s konkurrenskraft och minska skadlig miljöpåverkan i en alltmer global omvärld. Ett initiativ i detta samarbete var det tredje inre marknadspaketet (2009), vilket syftade till att skapa bättre förutsättningar för den inre marknaden för energi. Det tredje paketet har nu kompletterats genom ren energipaketet som beslutades i juni 2019. Detta paket syftar till att ytterligare harmonisera elmarknaderna och innehåller bland annat regler om förstärkt konsumentskydd och efterfrågefleksibilitet, regler om nya marknadsaktörer såsom aggregatorer och medborgarenergigemenskaper, reglering av energilagring, resurstillräcklighet och kapacitetsmekanismer, samt upprättandet av regionala samordningscentrum (RCC). Vidare utökas Byrån för samarbete mellan energitillsynsmyndigheters (Acer) ansvar och uppgifter. Slutligen innehåller paketet bestämmelser om riskberedskap. Rättsakterna som beslutades i juni 2019 kompletteras av ändringar 2018 i 2012 års energieffektiviseringsdirektiv och förnybarhetsdirektivet, som också innehåller regler för el- och energimarknaderna.

Elmarknadsförordningen innehåller regler som rör marknadens övergripande funktion och syftar till att målen för energiunionen uppnås. Med hjälp av marknadens signaler ska målen ökad effektivitet, en större andel förnybara energikällor, försörjningstrygghet, flexibilitet och hållbarhet uppnås. Syftet är vidare att fastställa grundläggande principer för en välfungerande integrerad elmarknad som ger marknadsaktörer och kunder tillträde utan diskriminering, mer konsumentinflytande och säkerställer konkurrenskraft på den globala marknaden. Förordningen syftar vidare till att fastställa rättvisa regler för gränsöverskridande elhandel och att underlätta genomförandet av en välfungerande och transparent grossistmarknad samt tillhandahålla mekanismer för att harmonisera reglerna för gränsöverskridande elhandel. Förslagsställaren redovisar även syftet med och de förväntade effekterna på elmarknaden och berörda aktörer för varje enskild föreslagen bestämmelse eller grupp av bestämmelser.

Regelrådet finner redovisningen av bakgrund och syfte med förslaget godtagbar.

Alternativa lösningar och effekter av om ingen reglering kommer till stånd

För varje enskild föreslagen bestämmelse eller grupp av bestämmelser förekommer i konsekvensutredningen en redovisning av eventuella alternativa lösningar, liksom i vilken utsträckning det bedöms finnas nationellt handlingsutrymme vid genomförandet eller verkställigheten av de aktuella EU-direktiven eller EU-förordningarna.

Regelrådet gör följande bedömning. Mot bakgrund av omfattningen av den föreslagna regleringen har Regelrådet inte haft möjlighet att i detalj granska varje förslag, varken i konsekvensutredningen eller promemorian i övrigt, eller jämföra förslagen mot rättsakterna, men såvitt Regelrådet kan bedöma har förslagsställaren i konsekvensutredningen i flera fall tydligt angivit i vilka fall och på vilket sätt EU-direktiven eller -förordningarna ger möjligheter till nationellt handlingsutrymme och motiverar i flertalet fall den valda regleringen, vilket är föredömligt. Det har emellertid kommit till Regelrådets kännedom att flera av de valda alternativen för svenskt genomförande inte delas av branschen och där man önskat se djupare analyser eller andra lösningsförslag. Det gäller till exempel valet att inte utnyttja möjligheten i direktivet för medlemsstaterna att utse systemansvariga för distributionssystem i stället för att, som nu

föreslås, att alla elnätsföretag ska omfattas av alla de nya reglerna. Ett annat exempel är att inkludera alla elanvändare, även stora sådana, i många av de kundrelaterade bestämmelser om avtal, fakturor, information och klagomålshantering, i stället för att nyttja direktivens möjligheter till flexibilitet i dessa hänseenden. Det förekommer också flera oklarheter om förslagen beträffande aggregatorer.

Regelrådet finner emellertid redovisningen av alternativa lösningar och effekter av om ingen reglering kommer till stånd godtagbar.

Förslagets överensstämmelse med EU-rätten

Förslagsställaren redovisar mycket utförligt för artiklarna i de aktuella direktiven och förordningarna och hur man avser att genomföra och komplettera dem i svensk rätt. Regelrådet har ingen anledning att ifrågasätta förslagets överensstämmelse med EU-rätten.

Regelrådet finner därför redovisningen av förslagets överensstämmelse med EU-rätten godtagbar.

Särskild hänsyn till tidpunkt för ikraftträdande och behov av speciella informationsinsatser

Samtliga bestämmelser föreslås träda i kraft den 1 januari 2021. Förslagsställaren anger att det nya elmarknadsdirektivet ska tillämpas från och med den 1 januari 2021. Av det omarbetade förnybarhetsdirektivet framgår att medlemsstaterna senast den 30 juni 2021 ska sätta i kraft de bestämmelser i lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa de berörda artiklarna. Elmarknadsförordningen ska tillämpas från och med den 1 januari 2020. Riskberedskapsförordningen och byråförordningen trädde i kraft redan under 2019. Förslagsställaren anger att det med tanke på lagstiftningsprocessen inte är realistiskt att sätta ett tidigare ikraftträdandedatum för någon bestämmelse än den 1 januari 2021. Det anges att det inte heller finns några skäl att ha olika tidpunkter för ikraftträdande av bestämmelserna och vänta med ikraftträdandet av de bestämmelser som följer av förnybarhetsdirektivet. Förslagsställaren anger dock att några av de föreslagna reglerna kräver en längre övergångsperiod. Det är regler som kan innebära att egendom behöver avyttras eller att nya myndighetsföreskrifter måste tas fram. Övergångsbestämmelser och föreslagna tidpunkter för tillämpning av vissa bestämmelser beskrivs. Däremot finns ingen redovisning av eventuella behov av speciella informationsinsatser.

Regelrådet gör följande bedömning. Det framgår att förslagsställaren har tagit särskild hänsyn till tidpunkt för ikraftträdande och tillämpning för ett antal bestämmelser. Regelrådet erfar emellertid vid kontakter med branschen att det hade behövts betydligt fler övergångsbestämmelser, exempelvis för fler avtal ingångna innan 1 januari 2021. Övergångsregler, alternativt ett successivt genomförande, efterfrågas även för reglerna om aggregatorer. Flera sådana överväganden saknas i konsekvensutredningen. Redovisning av eventuella behov av speciella informationsinsatser är ett krav enligt konsekvensutredningsförordningen. Mot bakgrund av de stora förändringar det nya regelverket medför och förekommande oklarheter torde det finnas ett stort behov av snara informationsinsatser.

Trots vissa brister finner dock Regelrådet redovisningen av särskilda hänsyn till tidpunkt för ikraftträdande godtagbar.

Regelrådet finner redovisningen av behov av speciella informationsinsatser bristfällig.

Berörda företag utifrån antal, storlek och bransch

Förslagsställaren redogör för de mest centrala aktörerna på elmarknaden.

Svenska kraftnät är ett statligt affärsverk vars uppgift är att förvalta, driva och utveckla det svenska stamnätet där elen transporteras från de stora kraftverken till de regionala elnäten (på de regionala och lokala näten är det sedan de övriga nätföretagen som ansvarar för transporten) och även till utlandsförbindelserna. Svenska kraftnät ansvarar också för att upprätthålla kraftbalansen och driftsäkerheten i det svenska elnätet. Svenska kraftnät ser till att det alltid är balans mellan förbrukning och produktion i Sverige och är systemansvarig myndighet i Sverige. Svenska kraftnät upphandlar även den så kallade effektreserven inför varje vinter där förbrukare och producenter kan sälja kapacitet för förbrukningsminskningar eller produktionsökningar. Svenska kraftnät är också myndighet för den svenska elberedskapen och arbetar för att stärka landets elförsörjning för att klara kritiska situationer.

Elnätsföretag, eller distributionsföretag, ansvarar för drift och underhåll av elnätet. De ansvarar för att elenergin transporteras från elproduktionsanläggningarna till elkunderna. Elnäten drivs som monopol. I Sverige finns drygt 160 elnätsföretag. Storleken på företagen varierar stort. Tre företag har ca 800 000 uttagsabonnemang vardera och ytterligare sju företag mellan 100 000 och 300 000 abonnemang i uttagpunkt. Dessa tio företag har sammanlagt över 3 300 000 uttagsabonnemang, medan de tio minsta företagen sammanlagt har färre än 7 000.

Elhandelsföretag, även kallade elleverantörer, handlar och köper el och säljer el till kunder. Elhandelsföretagen verkar under fri konkurrens och köper elen de levererar på grossistmarknaden. I Sverige finns ca 130 elleverantörer som säljer el till hushållskunder. Storleken på företagen varierar kraftigt. De tre största företagen har omkring 700 000–900 000 kunder. Ytterligare tre företag har omkring 200 000 – 300 000 kunder. Det innebär att det finns sex elhandelsföretag med fler än 200 000 kunder, vilket är gränsen för att vissa av de nya reglerna ska vara tillämpliga. Ett tiotal av elhandelsföretagen har 50 000–200 000 kunder. Resterande drygt 100 företag har färre än 50 000 kunder.

Balansansvariga har avtal om balansansvar med Svenska kraftnät vilket innebär ett ekonomiskt ansvar för att tillförd mängd el och uttagen mängd el alltid är i balans i de inmatnings- och uttagpunkter som omfattas av balansansvaret. Ett elhandelsföretag är skyldigt att se till att någon åtar sig balansansvaret för leveranser i en uttagpunkt, om de inte träffar ett sådant avtal själva. Det finns för närvarande 37 balansansvariga på den svenska marknaden.

Aggregatorer är aktörer som köper in volymer av outnyttjad effekt från elkunder. Aggregatorn säljer möjligheten att använda effekten på elbörsen, balansmarknaden eller till nätägaren. På så vis behövs inte ytterligare el produceras för att täcka ett tillfälligt högt effektbehov och aggregatorn kan bidra till ökad flexibilitet i elsystemet. Genom att aggregatorn omfördelar laster orsakas obalans hos de aktörer som är balansansvariga. Det finns idag ett fåtal eltjänsteföretag som erbjuder tjänster för aggregering. Aggregatorer, som de nu definieras i ellagen, blir nya aktörer på elmarknaden.

Börserna tillhandahåller system för fysisk och finansiell handel med grossistenergiprodukter. De vanligaste aktörerna på börserna är elproducenter, elleverantörer och större förbrukare. Större förbrukare är stora företag som är verksamma i elintensiva branscher, till exempel pappersindustrin eller stålverk. Större förbrukare kan ha resurser att själva agera på marknaderna för elkraft men en del går via andra bolag, så kallade portföljförvaltare.

Elanvändare kan vara slutkunder, men också företag som erbjuder tjänster för efterfrågefleksibilitet. En elanvändare måste teckna avtal med nätföretag om rätten att ta ut el och ett avtal med ett elhandelsföretag för leverans av el. I Sverige finns cirka 5,4 miljoner slutkunder, varav knappt 4,7 miljoner hushållskunder och cirka 850 000 företag. Många av de nya bestämmelserna innebär att små företag får samma rättigheter som konsumenter på elmarknaden. Med små företag avses företag med

färre än 50 anställda och vars årsomsättning och/eller årliga balansomslutning inte överstiger 100 miljoner kronor.

Energitjänsteföretag, vilka enligt energieffektiviseringsdirektivet, är företag som levererar energitjänster eller andra tjänster för att förbättra energieffektiviteten i en slutanvändares anläggning.

Regelrådet gör följande bedömning. Förslagsställaren redogör för de mest centrala företagen på elmarknaden och i många fall även antal, storlek och bransch. Regelrådet noterar att elnätsföretagens och elhandelsföretagens storlek redovisas i antal abonnemang respektive kunder, vilket inte helt tydliggör bilden av företagens storlek. En vanligt förekommande redovisning av storlek är antal anställda och/eller omsättning och det hade varit önskvärt om det förslagsställaren även hade redovisat sådana uppgifter. Det förekommer inte heller någon redovisning av storleken på de balansansvariga företagen eller energitjänsteföretagen. I fråga om det senare saknas även uppgifter om antal.

Trots vissa brister finner Regelrådet redovisningen av berörda företag utifrån antal, storlek och bransch godtagbar.

Påverkan på berörda företags kostnader, tidsåtgång och verksamhet

Förslagsställaren anger att de nya bestämmelserna i ellagen om avtal mellan elleverantörer och elanvändare och ändring av pris och villkor, däribland krav på att avtal kommer att omfatta samtliga elanvändare, inte bara konsumenter, att elleverantören ska tillhandahålla en sammanfattning av de viktigaste avtalsvillkoren på ett kortfattat och enkelt språk, att lämna information om avtalsvillkoren och uppgifter innan avtalet ingås, att de på begäran ska tillhandahålla information om tillämpliga priser, tariffer och standardvillkor och underrättelser om ändring av avtal uppskattas till 100 000 kronor för företag med många kunder och mindre än 50 000 kronor för företag med få kunder. Elhandlares ökade administrativa kostnader för hantering av klagomål genom anpassning av interna rutiner, webbplatser etc. uppskattas till 50 000 kr per år för stora företag och 10 000-20 000 för mindre företag. Tillkommande administrativa kostnader och kostnader för anpassning av avtal m.m. för nätföretagen inför avtal och information i samband med installation av nya mätare uppskattas till 100 000 kronor för större företag och mindre än 50 000 kronor för mindre företag. Gemensamma bestämmelser för nätföretag och elleverantörers skyldigheter om information på webbplatser som enligt förslagsställaren främst handlar om utveckling/förändring av webbplatser uppges till 100 000 kronor för större företag och mindre än 50 000 kronor för mindre företag. Elleverantörernas kostnad för anpassning av avtalsmallar och annat uppskattas till 100 000 kronor för större företag och mindre än 50 000 kronor för de mindre företagen.

För de ökade rapporteringskrav från elleverantörer till Elpriskollen för att kunna jämföra erbjudanden refererar förslagsställaren till tidigare beräkningar som innebär utvecklingskostnaderna för anpassning av inrapportering för stora företag till 75 000 – 100 000 kronor, för mellanstora företag 7 500 – 10 000 kronor och för mindre företag 3 500 – 5 000 kronor. Bestämmelser om att fjärrvärme- och fjärrkyleföretag ska se till att uppgifter om energiprestanda och andelen förnybar energi i deras system enkelt finns tillgängliga för fjärrvärmekunder uppskattas till 50 000 kronor per år för företag med många kunder och en mindre kostnad för företag med få kunder. Det rör anpassning av webbplatser och andra informationsbärare. Kostnader för utveckling av faktureringsystem och layoutförändringar för de nya bestämmelserna om fakturering och faktureringsinformation beräknas till ca 100 000 för större företag och mindre för mindre företag.

Information från nätägaren i samband med nekad anslutning p g a bristande kapacitet i elnätet sägs innebära en ökad administrativ börda. Det anges vidare att skyldigheten för systemansvariga att lämna

uppgifter till Ei om utvecklingen av ett smart elnät innebär en tillkommande arbetsuppgift, liksom rapportering av den tid det har tagit att reparera en anläggning efter ett oplanerat elavbrott. Förslagsställaren anger vidare att Ei kan komma att behöva utveckla ett nytt system för inrapportering av de senare uppgifterna. Med det nya regelverket blir alla lokal- och regionnätstföretag i Sverige systemansvariga för distributionssystem. Förslagsställaren anger att många nätföretag sannolikt måste skaffa sig ytterligare kompetens i sin organisation för att möta de nya kraven. Vidare måste många nätföretag sannolikt uppdatera eller skaffa helt nya IT-system och andra verktyg för att kunna fullgöra sina skyldigheter som systemansvariga.

Möjligheten för den systemansvarige för distributionssystem att bedriva annan verksamhet tillsammans med nätverksamheten i samma juridiska person begränsas med det nya regelverket. Detta innebär att ett antal systemansvariga för distributionssystem fortsättningsvis måste anpassa sig till det nya regelverket och renodla sin verksamhet. Konsekvenser är administrativt arbete med anpassningen och en viss kostnad för att bilda nya juridiska personer och kanske också att viss verksamhet måste avyttras eller avvecklas. Enligt vad branschorganisationen Energiföretagen Sverige har uppgett för Ei skulle cirka 70 av landets omkring 150 elnätstföretag beröras av de skärpta reglerna. Verksamhet som bedrivs idag, men som inte längre skulle vara tillåten i samma juridiska person, är exempelvis energitjänster, fjärrvärmeproduktion, entreprenadverksamhet, solcellsinstallation, tillhandahållande av laddningstjänster för elfordon, fastighetsförvaltning, rådgivning gällande energieffektivisering, larminstallationstjänster, bokföringstjänster och kabelteveverksamhet. Verksamhet som i dag bedrivs i samma juridiska person som nätverksamheten, men som vid en lagändring inte längre är tillåten att bedriva tillsammans med nätverksamheten, måste vid en lagändring avyttras eller läggas ner.

De nya bestämmelserna om standardisering och upphandling av stödtjänster för elnätets funktion innebär bland annat att de metoder som ska användas för avtal om stödtjänster ska godkännas av nätmyndigheten. Förslagsställaren anger att godkännandeprocessen, samt kravet att offentliggöra vilka stödtjänster som ska anskaffas samt villkoren för detta, medför visst ökat administrativt arbete för systemansvariga för distributions- och överföringssystem. Förslagsställaren anger vidare att de företag som erbjuder stödtjänster också påverkas då de måste delta i det öppna anbudsförfarandet för att kunna erbjuda sina tjänster, vilket kommer att ge fler arbetsuppgifter för dessa företag.

Förslagsställaren uppger vidare att systemansvariga av distributions- och överföringssystem kommer att få ökade administrativa uppgifter till följd av de nya kraven på samarbete dem emellan. Det anges också att de systemansvariga kommer att behöva göra fler kostnadsanalyser än idag för att bedöma om de ska välja att investera i utbyggnad av nät eller köpa flexibilitetstjänster. De som ska anskaffa flexibilitetstjänster ska ta fram specifikationer för sådana tjänster, liksom en förteckning med lämpliga standardiserade marknadsprodukter, vilket innebär ökade administrativa uppgifter. Förslagsställaren gör bedömningen att det nya kravet på att upprätta nätutvecklingsplaner kommer att innebära ökade administrativa uppgifter för de systemansvariga för distributionssystem i form av framtagande, sammanställande och rapportering av sådana planer. Vad avser de nya bestämmelserna om att systemansvariga som huvudprincip inte får äga, utveckla, förvalta eller driva laddningspunkter för elfordon eller energilagransanläggningar anger förslagsställaren att de som idag gör detta kan komma att behöva avyttra eller avveckla dessa. Det anges att kostnaderna för systemansvariga för distributionssystem och elleverantörer kan få ökade administrativa kostnader för de nya bestämmelserna om mätning och rapportering av förnybar energi inom byggnad.

Regelrådet gör följande bedömning. Såvitt Regelrådet kan bedöma har förslagsställaren kvalitativt redogjort tillräckligt för de kostnader och verksamhetspåverkan som kan uppstå med anledning av de nya bestämmelserna. Regelrådet konstaterar att förslagsställaren i flera fall kvantifierar kostnader, framför allt administrativa sådana. Det är emellertid oklart hur man kommit fram till beloppen, vilket

borde ha redovisats. Vad avser administrativa kostnader är det vanligt att man beräknar dessa med utgångspunkt från tidsåtgång och lönekostnader för relevant personalkategori. Regelrådet konstaterar också att det i många fall även helt saknas kvantitativa uppgifter, både vad avser administrativa kostnader och andra kostnader. Ytterligare exempelberäkningar hade varit önskvärt, liksom en tydligare redogörelse för vilka kostnader som är engångskostnader respektive löpande kostnader samt vid vilka tidpunkter olika kostnader förväntas uppstå. Då det dessutom är fråga om så många olika bestämmelser och kostnader för olika aktörer hade det höjt konsekvensutredningens kvalitet om det hade funnits en uppskattning av de olika företagens samlade kostnader.

Trots vissa brister finner dock Regelrådet redovisningen av påverkan på berörda företags kostnader, tidsåtgång och verksamhet godtagbar.

Påverkan på konkurrensförhållandena för berörda företag

Ett av huvudsyftena med det nya energipaketet är att stärka EU:s konkurrenskraft. I genomgången av olika artiklar i de berörda rättsakterna beskrivs närmare syfte och i förekommande fall även konkurrenspåverkan. I konsekvensanalysen följer för varje beskriven bestämmelse eller grupp av bestämmelser en underrubrik som redogör för effekterna på elmarknaden, vilket ofta inkluderar åtminstone en översiktlig analys av konkurrensförhållanden för berörda företag.

Regelrådet gör följande bedömning. Såvitt Regelrådet kan bedöma har förslagsställaren tillräckligt tydligt redovisat förslagets påverkan på konkurrensförhållanden, även om resonemangen i vissa fall kunde utvecklats eller varit mer utförliga. Det hade vidare höjt konsekvensutredningens kvalitet om det även hade förekommit en analys av konkurrensförhållanden mellan svenska och utländska företag med anledning av det nya regelverket.

Regelrådet finner dock redovisningen av förslagets påverkan på konkurrensförhållandena för berörda företag godtagbar.

Regleringens påverkan på företagen i andra avseenden

Det framkommer inte helt tydligt huruvida förslagsställaren redogjort för regleringens påverkan på företag i andra avseenden. Såvitt Regelrådet kan bedöma har dock förslagsställaren i tillräcklig utsträckning redovisat regleringens påverkan på berörda företag.

Regelrådet finner därför avsaknad eller otydlig redovisning av förslagets påverkan på företagen i andra avseenden godtagbar i detta ärende.

Särskilda hänsyn till små företag vid reglernas utformning

Många av de nya bestämmelserna syftar till att öka de små företagens rättigheter på elmarknaden, även om de nya kraven även medför ökade kostnader. Förslagsställaren redogör genomgående för hur små företag på olika sätt berörs av förslaget. Det nationella handlingsutrymmet är begränsat, och förslagsställaren redogör varför man exempelvis valt att inte utnyttja direktivets möjlighet att undanta systemansvariga för distributionssystem med färre än 100 000 kunder från kravet på att upprätta och lämna in nätutvecklingsplaner.

Regelrådet finner redovisningen av särskilda hänsyn till små företag vid reglernas utformning godtagbar.

Sammantagen bedömning

Rapporten utgör en gedigen genomgång av de aktuella EU-rättsakterna och utförliga beskrivningar av hur man föreslår genomföra eller komplettera dessa i svensk rätt. Rapporten är väl strukturerad överlag.

Då rapporten är så omfattande är det positivt att förslagsställaren sammanfattar och utvecklar flera centrala aspekter i en separat och relativt omfattande konsekvensutredning. Regelrådet ser vidare också väldigt positivt på att förslagsställaren åtminstone i vissa fall tydligt redogör för hur man valt eller inte valt att utnyttja möjligheter till undantag från rättsakternas krav i olika hänseenden. Regelrådet konstaterar att det förekommer flera kvalitativa och kvantitativa resonemang kring de föreslagna bestämmelserna, men också att kvantitativa kostnadsberäkningar i flera fall saknas. Trots vissa brister anser Regelrådet att konsekvensutredningen håller en tillräckligt hög kvalitet.

Regelrådet finner därför att konsekvensutredningen uppfyller kraven i 6 och 7 §§ förordningen (2007:1244) om konsekvensutredning vid regelgivning.

Stöd till regelgivare i konsekvensutredningsarbetet finns i [Tillväxtverkets handledning för konsekvensutredning](#).

Regelrådet behandlade ärendet vid sammanträde den 28 maj 2020.

I beslutet deltog Elisabeth Thand Ringqvist, ordförande, Yvonne von Friedrichs, Claes Norberg, Lennart Renbjör och Lars Silver.

Ärendet föredrogs av Anna Stattin.

Elisabeth Thand Ringqvist
Ordförande

Anna Stattin
Föredragande